

Tūkstantis ir viena mokslinė naktis

1

Vertė
Judita
Stepankevičiūtė

Jean-Pierre Petit

Kartą seniai seniai, tolimoje Rytų karalystėje, ištaiginguose rūmuose gyveno sultonas. Jis turėjo viską: aukso, moterų, puikių žirgų. Bet kiekvieną naktį sultonas negalėdavo užmigti, nes jį kankino klausimai, į kuriuos jis negalėjo rasti atsakymų. Kiekvieną naktį sultonas kviesdavosi savo vyriausiąjį žynį, Satzmaną.

Klausyk, Satzmanai, šianakt sapnavau labai keista daiktą. Jis buvo padalintas į dvi dalis per viduri, bet sudarė viengubą objektą.

Vienguba objekta? Bet, sere, tai neįmanoma...

Aš tai mačiau! Man reikia to daikto. Jis egzistuoja. Surask jį. Nuo to priklausys tavo gyvybė! Duodu tau tris dienas!

Bet.. Sere!

Jei nesurasi šio daikto per tris dienas, aš išsiųsiu tave budeliui.

Sultonas nejuokauja. Tai vis dėl baisios jo nemigos!

Lanturlai!

Tai vyriausiasis žynys. Ką aš padariau šį kartą?

Ach!

Tu turi tris dienas, ir ne daugiau, sukurti daiktą, kuris padalintas į dvi dalis per pusiaują vistiek sudarytų viegubą objektą.

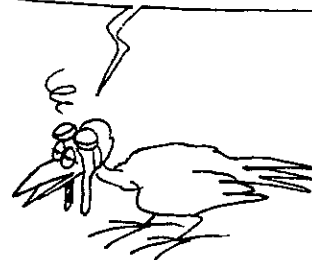
Jeį to nepadarysi, aš pasiųsiu tave myriop!

Bet... šeimininke, aš juk tik paprastas tarnas...

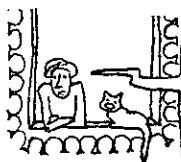
Akivaizdu, kad Šatmanas nori mano mirties. Surasti tokį daiktą neįmanoma, nes jis tiesiog neegzistuoja. Jei perkirpčiau apyrankę per jos vidurio liniją, gaūčiau du cilindrus, o ne vieną juosta.

Aš apkeliavau visą karalystę, bet nemačiau nieko, kas būtų panašu į tai, ko nori ponas Šatzmanas.

Iš tiesų...

Išaušo trečia, lemtingoji diena.

Na štai, Aleta, artėja naktis. Rytoj ryte Šatzmanas lieps nukirsti man galvą. Ką man veikti iki tol? Hmm, rodos, buvau pradėjęs blizginti varinius indus... Galėčiau tęsti.

Dėl Alacho, ši lempa tokia purvina, visa aprūkusi. Turėsiu stipriai šveisti, kad ji vėl spildėtų.

Ir Anselmas Lanturlas trynė lempą...

Ach, pagaliau gurkšnelis gryno oro...

Vardan pranašo, kas tu ?!

Miau!!

Mano vardas Sofija. Aš gyvenu šitoje lempoje.

Ką ?! Tu gyveni šitoje senoje aliejaus lempoje?

Taip, bet tai ilga istorija, papasakosiu tau kita kartą. O dabar, kokių turi bėdų ?

Šatzmanas, mano šeiminkas, liepė surasti daiktą, kuris, perkirptas per vidurio liniją, sudarytų viegubą objekta. Jei aš to nepadarysiu iki rytojaus ryto, jis nukirs man galvą. Aš žinau, kad tai įvykdyti neįmanoma, taigi iš ryto būsiu pasiūstas budeliui.

Hmm... kartais rizikinga teigti, kad kas nors yra įmanoma ar neįmanoma. Paklauskime patarimo profesoriaus Zefyro.

Kas yra profesorius Zefyras?

Jis vis dar lempoje. Išlyskite, profesoriau Zefyrai.

Aš mielai, bet iš pradžių nuvykite tą katina,

Tai gera ir labai sena katė, jums nėra ko bijoti!

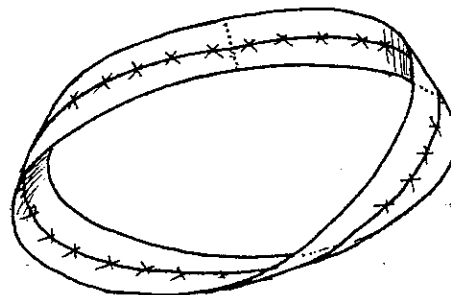
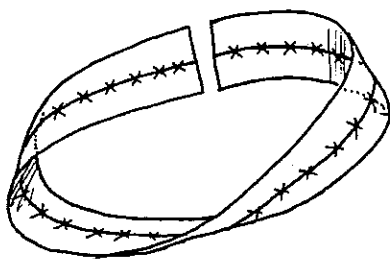
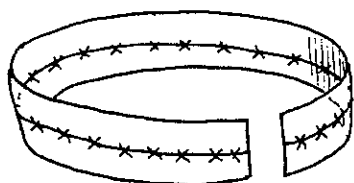
Gerai..

Vyriausiasis žynys reikalauja neįmanomo. Ziūrėkit, jei aš perkerpu cilindrą per jo vidurio liniją..

Hmm, matau, kas tai yra. Pradėkime nuo to, kad sudėsime dvi dalis atgal, vieną ant kitos.

Profesorius Zefyras visada turi gerų idėjų.

Bet...

Dabar mes perkirpsime juosta, persuksime ją pusiau ir vėl susiūsime, kaip parodyta paveikslėliuose.

Kas iš to? Ką tai keičia?

Tai keičia viską, kvailėli. Išardyk siūlą ir pamatysi.

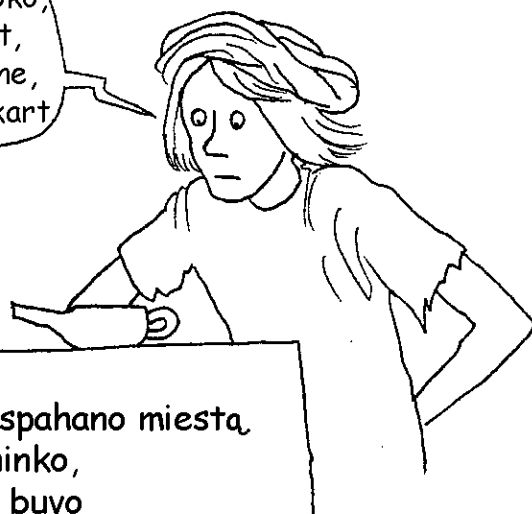
Anselmas atidavė šį magišką daiktą žyniui Šatzmanui, o jis - sultonui. Sultonas liko patenkintas

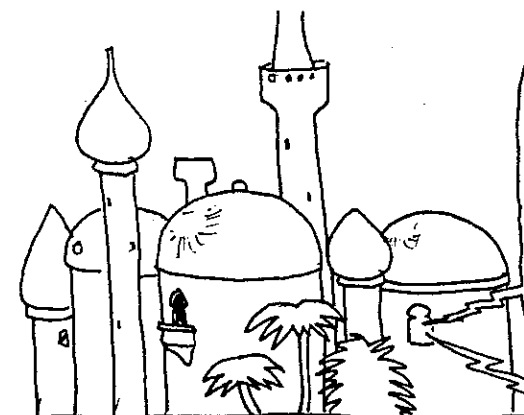
ir padovanojo žyniui maišą pilną aukso.

Sofija ir profesorius Zefyras grįžo atgal į lempą, liepę Anselmui patrinti ją, kai jam vėl prireiks pagalbos.

Šios istorijos moralas moko, kad prieš nusprendžiant, ar dalykas įmanomas ar ne, reikia jį pažvelgti antrą kartą

Per auksu padengtus kupolus ramybė grįžo į nuostabų Ispahano miestą. Bet kol žynys Šatzmanas sąmoningai vogė iš savo šeimininko, ir kol Anselmas blizgino aliejaus lempas, sultono naktys buvo persekiojamos keistų, veriančių sapnų.

Šatzmanai, praėitą naktį sapnavau keistą dalyką - aš pūčiau į objektą, ir jis ne skrido šalin, o artėjo į mane. Kuo labiau aš pūčiau, tuo labiau jis artėjo. Eik ir atnešk man tą daiktą. Jis egzistuoja, nes aš mačiau jį sapne. Atnešk jį ne daugiau kaip per vieną mėnulį, nes kitaip atsakysi savo gyvybe.

!?!?

Tūkstantis ir viena mokslinė naktis ②

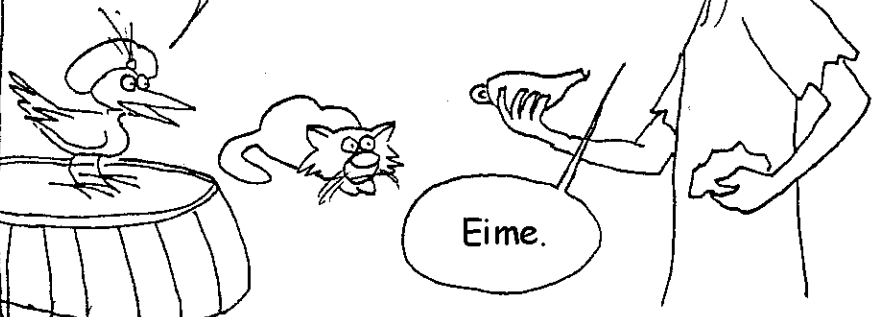

Vyriausiasis žynys Šatzmanas labai blogos nuotaikos.

Anselmai, per dvi dienas turi surasti tokį daiktą, į kurį pučiant, jis ne skristų šalin, bet judėtų į tave. Jei nerasi - būsi pakartas.

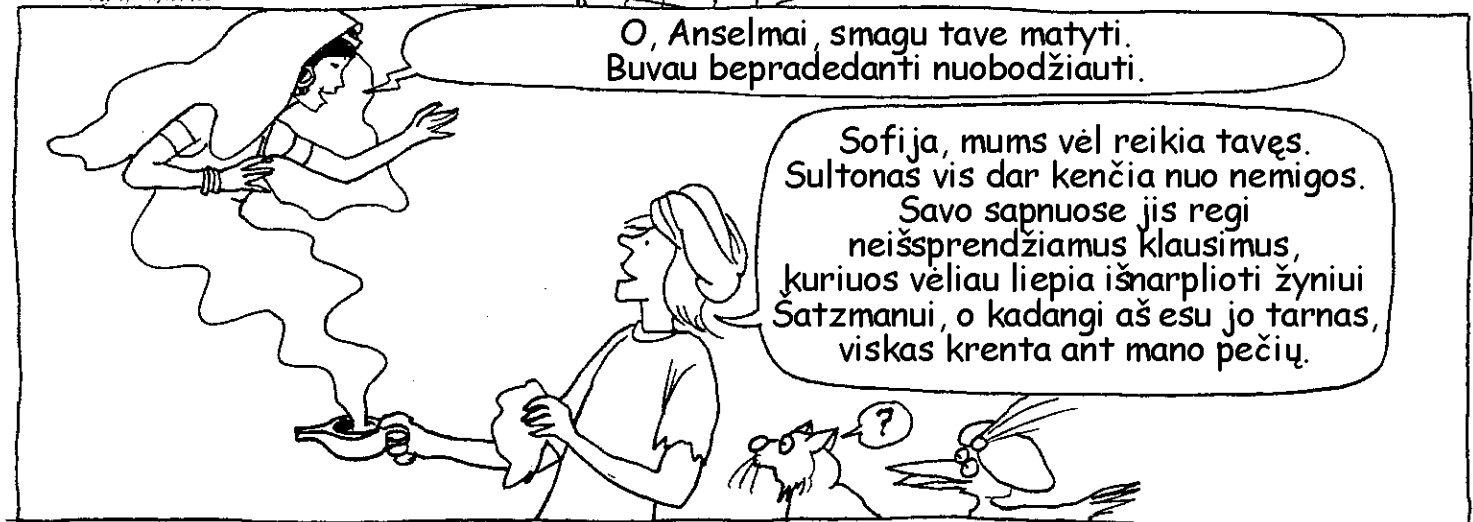

Dvi dienas? Sultonas sumažino laiko skalę. Laimei, turiu stebuklingą lempą.

Eime.

O, Anselmai, smagu tave matyti. Buvau bepradedanti nuobodžiauti.

Sofija, mums vėl reikia tavęs. Sultonas vis dar kenčia nuo nemigos. Savo sapnuose jis regi neišsprendžiamus klausimus, kuriuos vėliau liepia išnarplioti žyniui Šatzmanui, o kadangi aš esu jo tarnas, viskas krenta ant mano pečių.

Keista. Jei pūti į daiktą, paprastai jis skrenda šalin.

Hmm, tai ne mano kompetencijoje. Turėsime aplankyti daktarą Vė jagūsi. Tam mes pasigaminsime skraidantį kilimą. Pirmiausia, mums reikės didelio, kvadratinio kilimo.

Pradedame vynioti popieriaus lapą štai taip:

Bet pirmiau pagaminsime modelį.

Iki įstrižainės.

Tada lenkiame briauną, taip, kad galėtume susukti lapą.

Tuomet kampus užtvirtiname lipnia juosta.

Štai ir VYSKUPASPARNIS.

Profilio vaizdas

galas

priekis

vaizdas iš priekio

Laikydami už galo, švelniai stumtelėjame jį horizontaliai.

lygiagrečiai lapo įstrižainei

Tai kepurė?

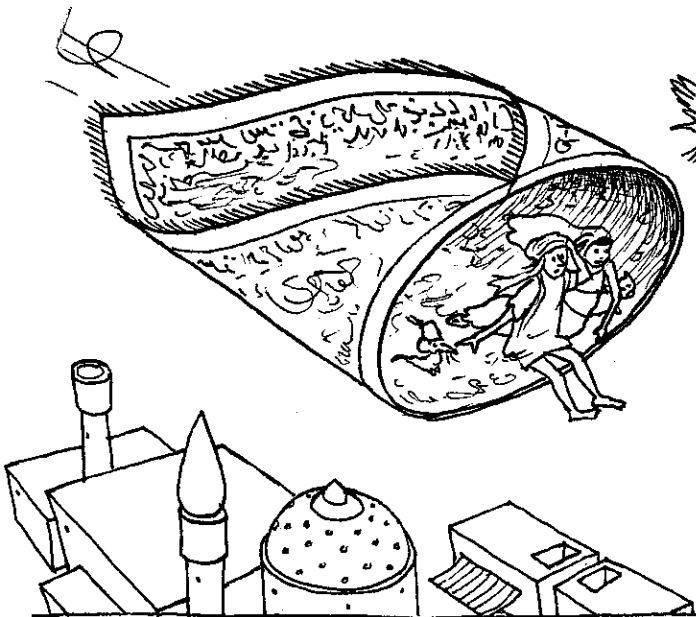
Ne, tai skraidanti mašina.

Kruopščiai pagamintas VYSKUPASPARNIS gali nuskrasti didelius atstumus. Paleidžiant jį smarkiai nestumiame, o tik suteikiame reikalingą pagreitį, lyg paleistume į orą, kuris skraidins jį toliau.

Kas tada?!?

Na štai. Dabar, kai supranti kaip tai veikia, galime gaminti didelį skraidantį kilimą.

Susėdę ant skraidančio kilimo profesorius Zefyras, Anselmas Lanturlas ir Sofija nuskrido aplankyti daktaro Vėjagūšio.

Ak, vieną minutėlę... Aš ruošiausi eksperimentui.

Su obuoliais ?

Aš pakabinau šuos obuolius ant metro ilgio virvės taip, kad jie būtų nutolę vienas nuo kito penkis milimetrus.

VISAI NE

Tai Niutono obuolių dėsnis. Jei nukirpsi virvę - jie nukris žemėn.

Aš pūčiu tarp obuolių.

Jūs išstūmėte orą tarp dviejų obuolių ir vietoj to, kad išsiskirtų, jie artėja ir prilimpa vienas prie kito.

Turint omeny dujas, tai normalu, kai greitis didėja - spaudimas krinta. Pūsdamas tarp obuolių aš sukūriau **DEPRESIJA**.

Taip, bet tai tavo oro gūsis, tiesiog reikia mokėti pakreipti jį reikiama linkme.

Jis teisus.

Ir... kaip ?

Taip, bet tik oro gūsyje! Ašyje tai stumtų daiktus šalin, ar ne ?

Žiūrėk: dedu šį lapą po kaire ranka. Pridedu burną tarp smiliaus ir vidurinio piršto, kurį laikau atokiau, ir pūčiu iš visų jėgų. Išstumtas oras judės lapo kraštu ir sukurs depresiją. Jei viskas pavyks, kaip planuota...

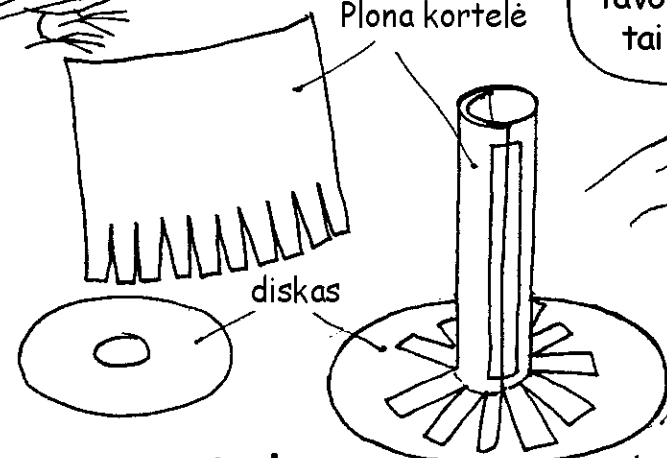
Bet tu pūti į lapą...

Tai veikia ?

Plona kortelė

diskas

Klijais arba lipnia juostele priklijuojame cilindrą prie disko aplink vidurio skylę

mastelis 1/1

ASPIROPŪSTUKAS

Kitaip tariant, mes turime objekta, kurio norėjo sultonas - paprastą lapą popieriaus!!

Palauk. Mes pagaminsime kai ką patogesnio tavo sultonui. Jei jis pūs į lapą nepakankamai stipriai, tai gali nesuveikti. Tada jis ims karti visus iš eilės.

Matai, juo tu gali netgi ištraukti degtuko dėžutės stalčių.

Anselmas Lanturlas ir jo draugai padėkojo daktarui Vė jagūsiui už puikų patarimą ir išskrido VYSKUPASPARNIU atgal į sultono rūmus.

Sofija ir profesorius Zefyras grįžo į lempą.

bet sultonas :

Šatzmanai! Aš noriu ARCHIMEDO DĖSNIO įrodymo!

Bet... šeimininke, iš esmės, šiam dėsniai nereikia įrodymo!

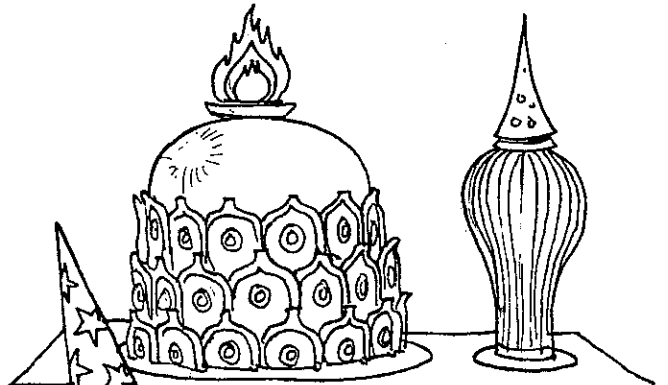

Tūkstantis ir viena mokslinė naktis ③

Lanturlai !
Lanturlai !
Kur tas mažas kirminas?

Vyriausias žynys Šatzmanas buvo labai blogos nuotaikos.

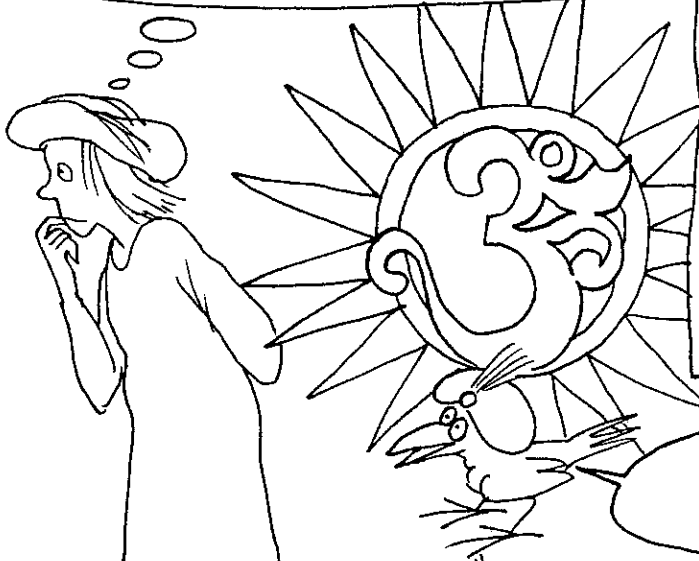
Lanturlai, praėita nakti sultonas sapnavo ARCHIMEDO DĚSNIO įrodymą. Jis nori, kad mes pademonstruotume jam tai.

Bet šeimininke, juk iš esmės šio dėsnio nereikia niekaip įrodinėti!

Na, tu turėsi tai išspręsti, nes kitaip...!

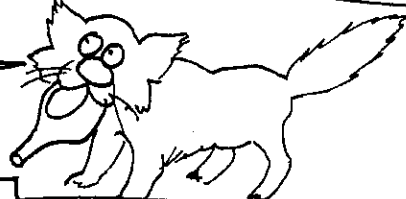
Įrodyti dėsnį, pff...

Jei dalinai arba pilnai panardiname kūną į vandenį, tai iš apačios jį veikia jėga, kuri yra lygi išstumto vandens kiekio svoriui. (apie 210 m. pr. Kr.)

Atrodo, tai bus sudėtinga. Turėtume pasikviesti Sofiją.

Štai stebuklingoji lempa.

Štai ir aš. Kuo galėčiau pasitarnauti, šeimininke?

Kokia velniava čia vyksta?...

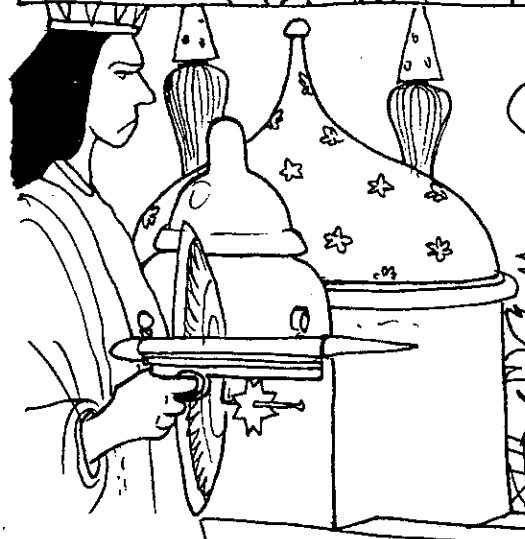
Sofija prašė labai tikslių reikmenų.

Svarstyklių

Obuolio

Svarelių

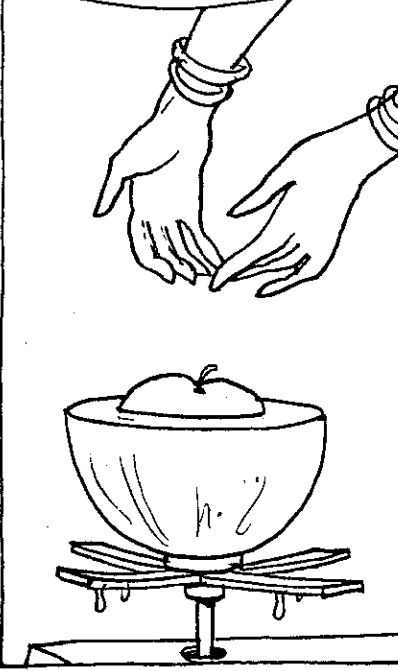
Žiūrėk, tai labai svarbu - kairėje yra pilnai pripildytas vandens dubuo. Dešinėje - svareliai, kurie išlaikys svarstyklų pusiausvyrą.

O dabar labai švelniai dedame obuolį.

Vanduo išsilieja per kraštus, obuolys plūduriuoja.

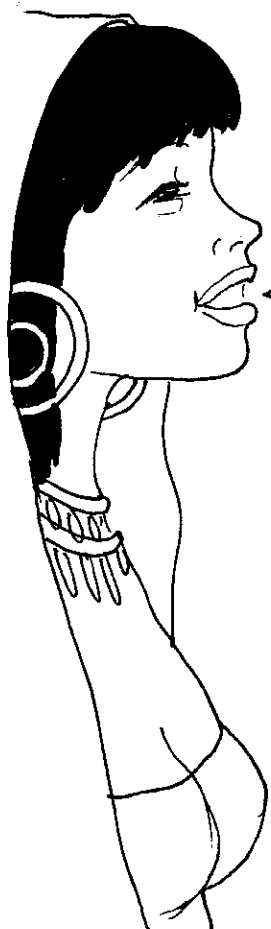

Kas vyksta ?

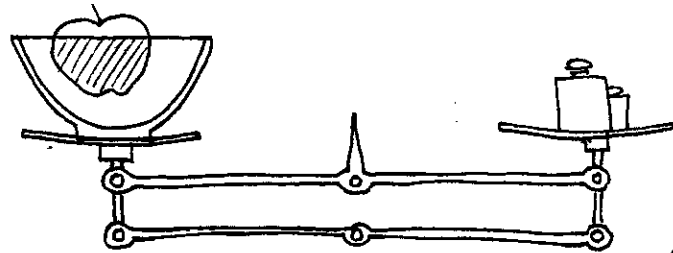
Nieko!?!

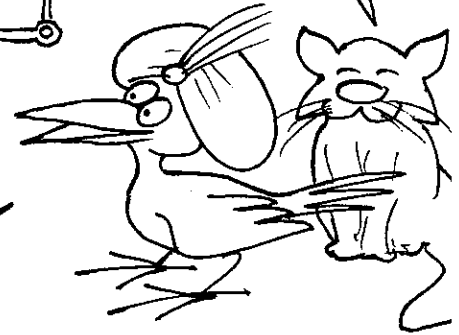
Svarstyklės nė nepajudėjo. Eksperimentas visai nepasisekė.

Ne, atvirkščiai! Ekperimentas pavyko - obuolys plūduriuoja, taigi „Archimedo jėga“ išlaiko jo svorį. Koks šios jėgos svoris? Jei tikėsime svarstyklėmis, jėga yra išstumto vandens svorio, vandens, kuris išsiliejo per kraštus, kai aš įdėjau obuolį.

Eureka!

Mes įrodėme ARCHIMEDO DĖSNIŲ !

Šatzmanas pranešė sultonui, kad jo sapnas išaiškintas, ir už tai buvo apdovanotas. Anselmas grįžo prie savo puodų.

Laimė, obuolys buvo lengvesnis už vandenį. Jei būtų buvę atvirkščiai - viso gero, eksperimente!

Hmmmm

Tūkstantis ir viena mokslinė naktis

④

Sultonas visai išprotėjo. Jį aplankė magas, kuris parodė, kad galėtų sustabdyti sultono širdį. Dabar sultonas nori, kad aš įvykdyčiau tą patį stebuklą, o jei ne - jis mane pakars.

Lanturlai!

Kaip visada, vyriausiasi žynys viską užkrovė Anselmui ant galvos.

Ir atsimink..
Turi laiko iki rytojaus, nes kitaip !...

Matyt magui prireikė trisdešimtys metų, kol jis galiausiai įvykdė šį stebuklą.

Per šį laiką jis
mito vien riešutais.

Reikia bent jau trisdešimt metų medituoti, kad galėtum sustabdyti širdį.

Tai ne mokslas, tai magija. Paklausiu, ar Sofija galės kaip nors pagelbėti.

Vistiek pabandykime.
Stai lempa.

Ech, brangieji, lempoje išgirdau jus kalbant, ir tai mane prajuokino. Jūsų magas yra gudrus apgavikas. Kaip jis įrodė, kad sustabdė sultono širdį?

Na, jis liepė čiuopti pulsa...

O koks ryšys tarp pulso ir širdies?

Kaip čiuopti pulsa

Teoriškai, tai kraujagyslės, kuriomis pulsuoja kraujas.

Tu turi omeny, kad jis sustabdo širdį, sustabdydamas kraujo tekėjimą iš širdies į riešą?

Bet KAIP?

Su ŠTAI kuo.

Bet juk tai paprastas graikinis riešutas !?!

Ar šis riešutas turi gydomųjų savybių?

Ne, tai niekaip nesusiję. Riešutą turi dėti po pažastimi, kur yra arterija, kuri neša kraują į tavo ranką.

Niekas to nepastebi, ir jei aš nespaudžiu rankos prie savęs, tu gali apčiuopti normalų mano pulsą.

Bet jei aš nepastebimai spustelėsiu riešutą pažastyje, arterija bus užspausta. Kraujas nebeatėks į ranką, ir tu nebegalėsi apčiuopti mano pulso.

Dieve mano, tai tiesa!

Kai pagalvoju, kad tas niekšelis fokusininkas apsuko sultoną, įtikino, jog turi stebuklingų galių ir už tai gavo pilną maišą aukso...

Taigi taigi. Štai kaip Lanturlas gauna
visas savo žinias : stebuklinga lempa, lyg ir džinė,
besislepianti lempoje, moteris.

O bjaurus Šatzmanas buvo užsikoręs
ant Mokslo akademijos stogo...

Hmmm... Labai gudru.

Tereikia susitikti su sultonu.
Bet man nėra reikalo aiškinti
triuką su riešutu po pažastimi.

Gerai, tarne. Dabar imk šią moneta
ir grįšk prie savo pareigų.

O, ačiū jums!

Šatzmanas davė man moneta,
Gal vis dėlto jis netoks
ir blogas...

Pfff..
tai tik vario grašis.

Anselmai!
Dingo stebuklinga lempa!

Tūkstantis ir viena mokslinė naktis ⑤

Taigi štai ta stebuklinga lempa, iš kurios Lanturlas gauna visas savo žinias. Tereikia patrinti ją, ir išlindusi džinė išspręs bet kokią mano problema.

Tu man nebereikalingas. Kai tik vanduo užpildys šią cisterną, tu nebekelsi man rūpesčių.

Išdavikas!

Valdove, išbandykite mane. Aš įgijau tiek mokslo žinių, jog, manau, galiu išspręsti bet kokią jūsų mįslę.

Gerai, aš pakviesiu tave, kai nauja mįslė iškils mano sapnuose.

Šios grandinės per stiprios! Negaliu išlaisvinti riešų. Aš žuves!

Anselmai... Aš negaliu padėti tau tiesiogiai, nes esu uždaryta lemposje, bet, žinok, tavo problema turi sprendimą.

Sprendima?!? Bet, Sofija!
Tai AKIVAIZDU, kad ši situacija
neturi išeities, ir aš esu
pasmerktas mirti.

Nepanikuok.
Tu gali išsilaisvinti... todėl,
kad tu neesi iš tiesų pririštas.

Ka !?!

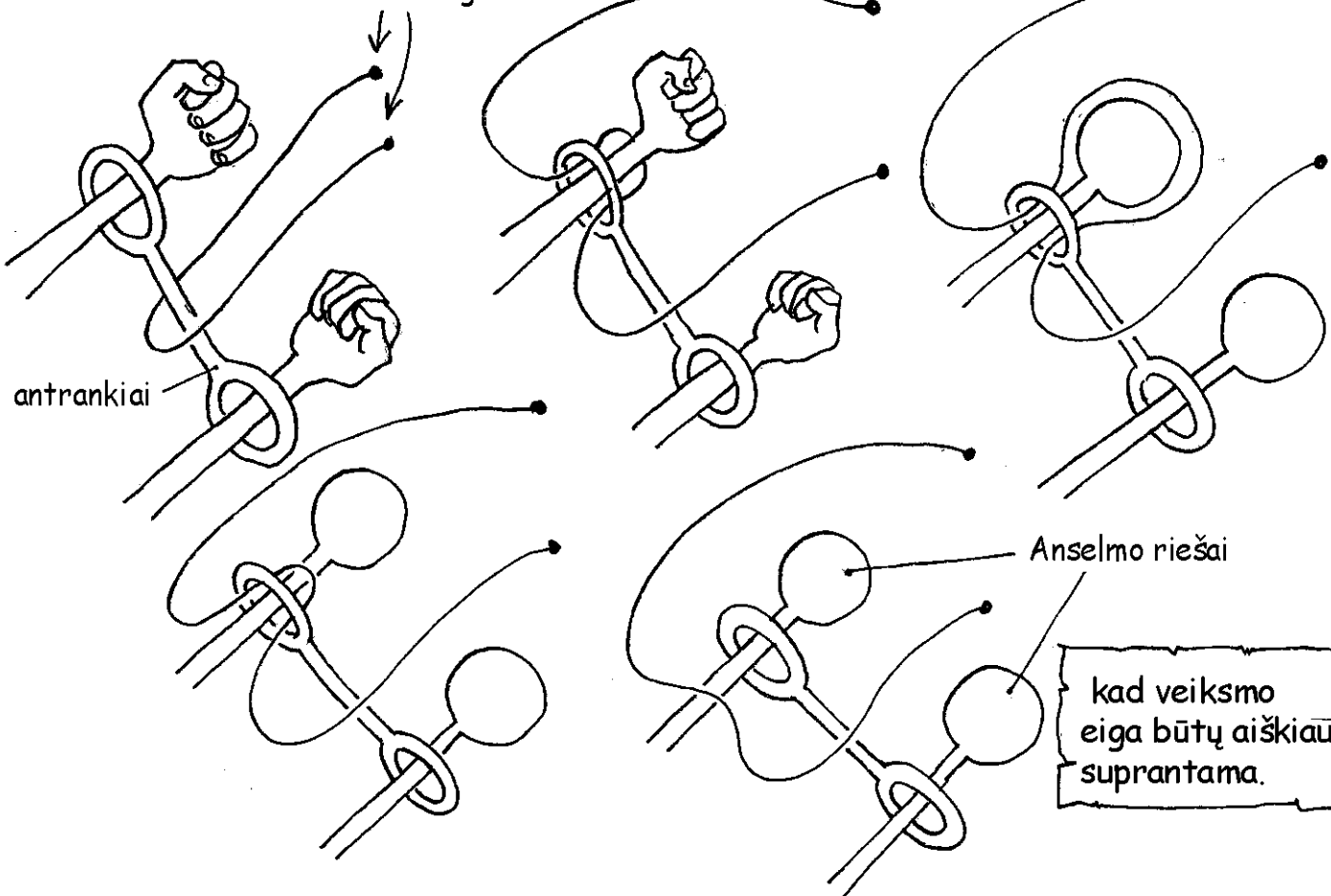
Pagalvok : tu visgi negali išlaisvinti
riešų iš antrankių, bet grandinės gali
pralysti tarp antrankių ir tavo rankų.

Viską apgalvojęs, Anselmas rado sprendimą.

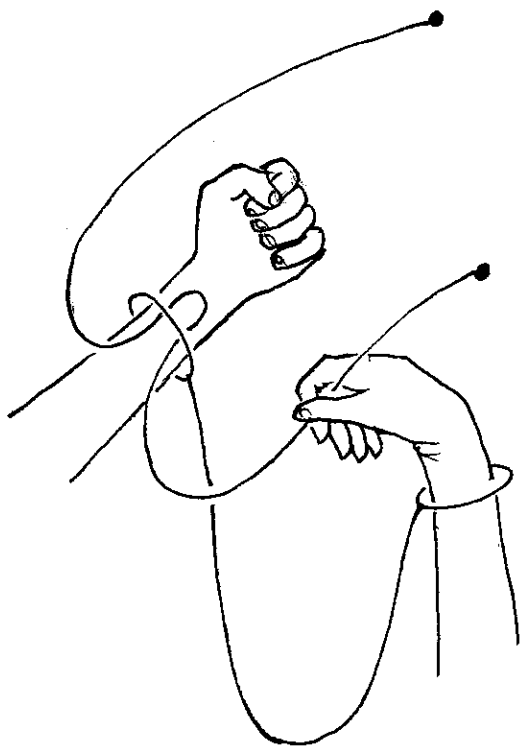
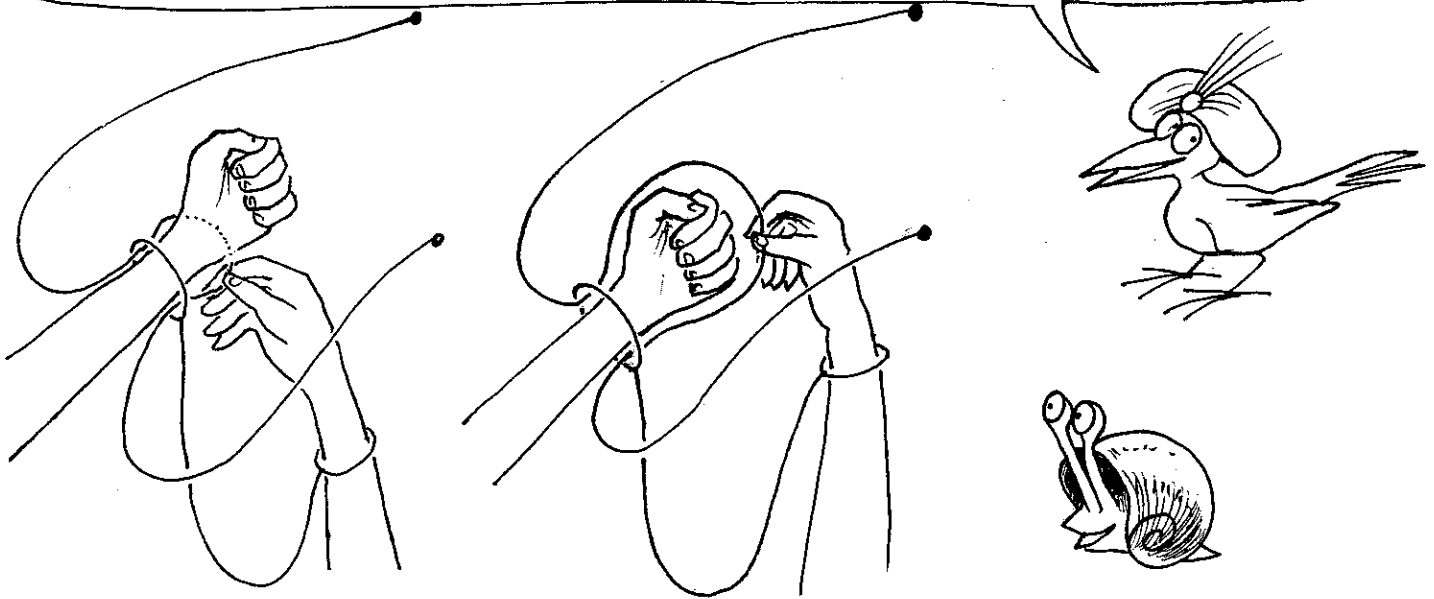
Pavaizduosime Anselmo riešus
ir antrankius schemiškai,

Pritvirtintos grandinės

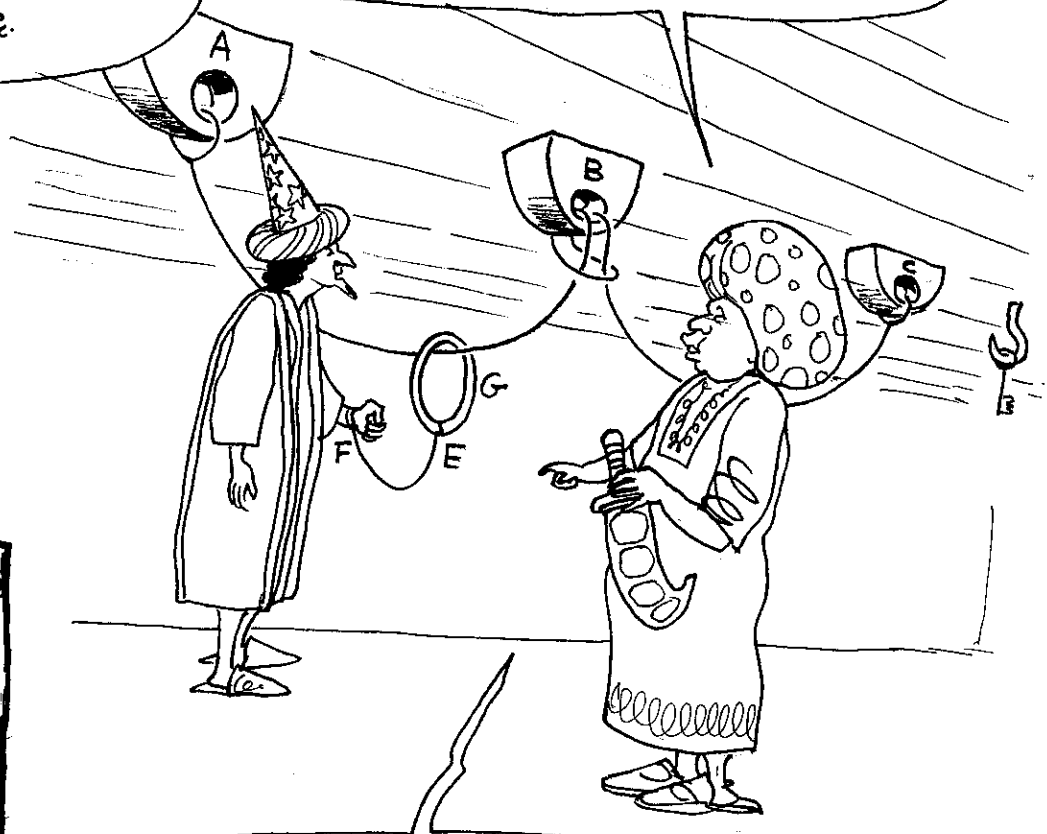
kad veiksmo
eiga būtų aiškiau
suprantama.

Tam, kad skaitytojas lengvai galėtų atlikti šį triuką pats, naudodamas virvelę, mes pavaizduojame Anselmo antrankius kaip paprastus žiedus, surištus virve.

Koks puikus rytas.
Eime pažiūrėti, ar sultonas
susapnavo naują
mokslinę mįslę.

Sultonas susapnavo,
kad buvo pririštas štai taip. Jis sapnavo,
kad surado raktą ir išsilaisvino.

Akivaizdu,
kad neįmanoma
pasiekti rakto tiesiog
traukiant virvę.

Ah, patikslinimai : virvės A, C, F ir E negali
būti atrištos, ir žiedas G yra nelankstus,
taigi jis netilps pro B skylę.

Dabar viskas ko reikia -
patrinti lempą.

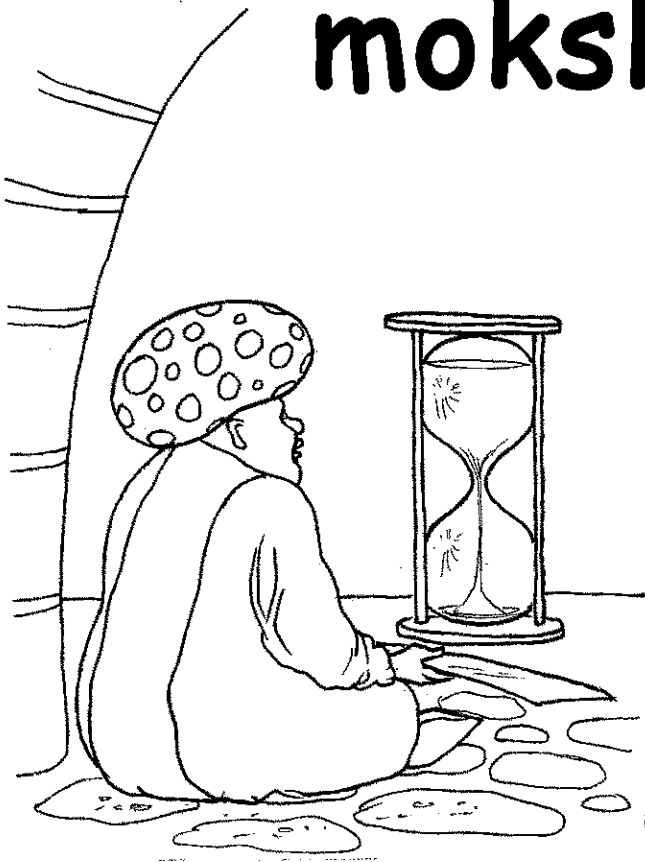
Na ?! NIEKO ! Aš trinu
lempą jau visą valandą!

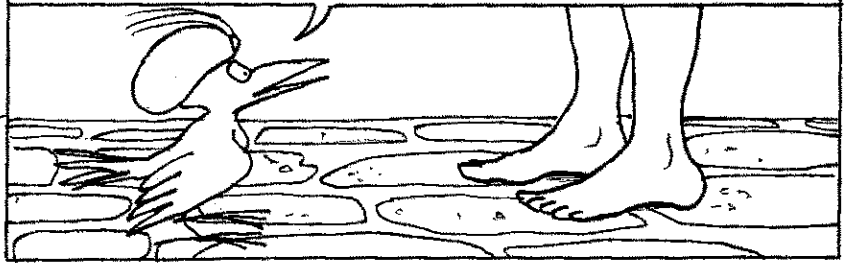
Ir visgi ši situacija turi sprendimą
(žiūrėkite kitame epizode).

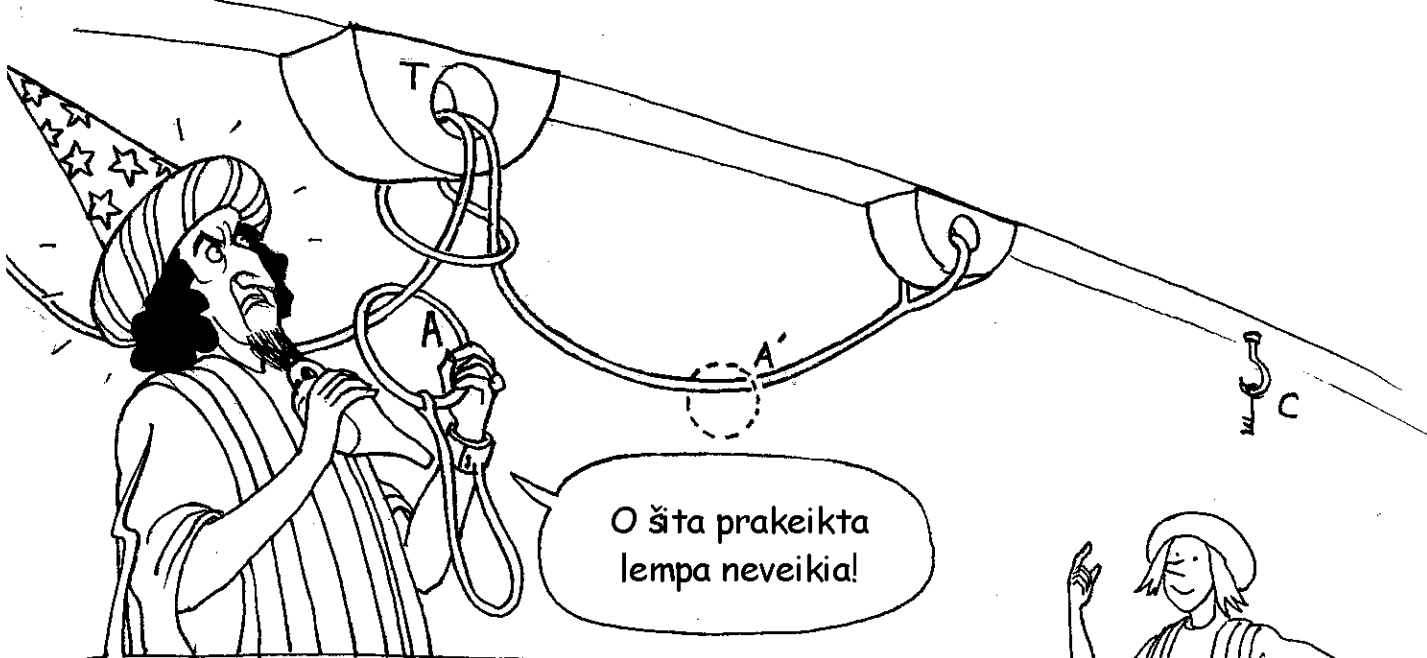

Tūkstantis ir viena mokslinė naktis ⑥

Šatzmanas įkliuvo. Jis galvojo, jog turi stebuklingą lempą, ir pasakė sultonui, kad gali išspręsti bet kokią mįslę. Dabar jis turi netikrą lempą ir liks pririštas kaip kvailys. Kai ateis naktis, jei Šatzmanas nebus sugalvojęs, kaip išsilaisvinti, sultonas paprasčiausiai nukirs jam galvą.

O šita prakeikta
lempa neveikia!

Žiedas A, prie kurio esu pririštas,
negali pralysti pro skylę T. Man niekada
nepavyks užmaiti žiedo ant virvės A,
pasiekti raktą C ir išsilaisvinti.

Šeimnininke, jūs
neteisingai ją naudojate.

Jūs turite pridėti lempa
prie ausies, štai taip,
ir gausite paaiškinimą.

Greičiau,
duok man ją!

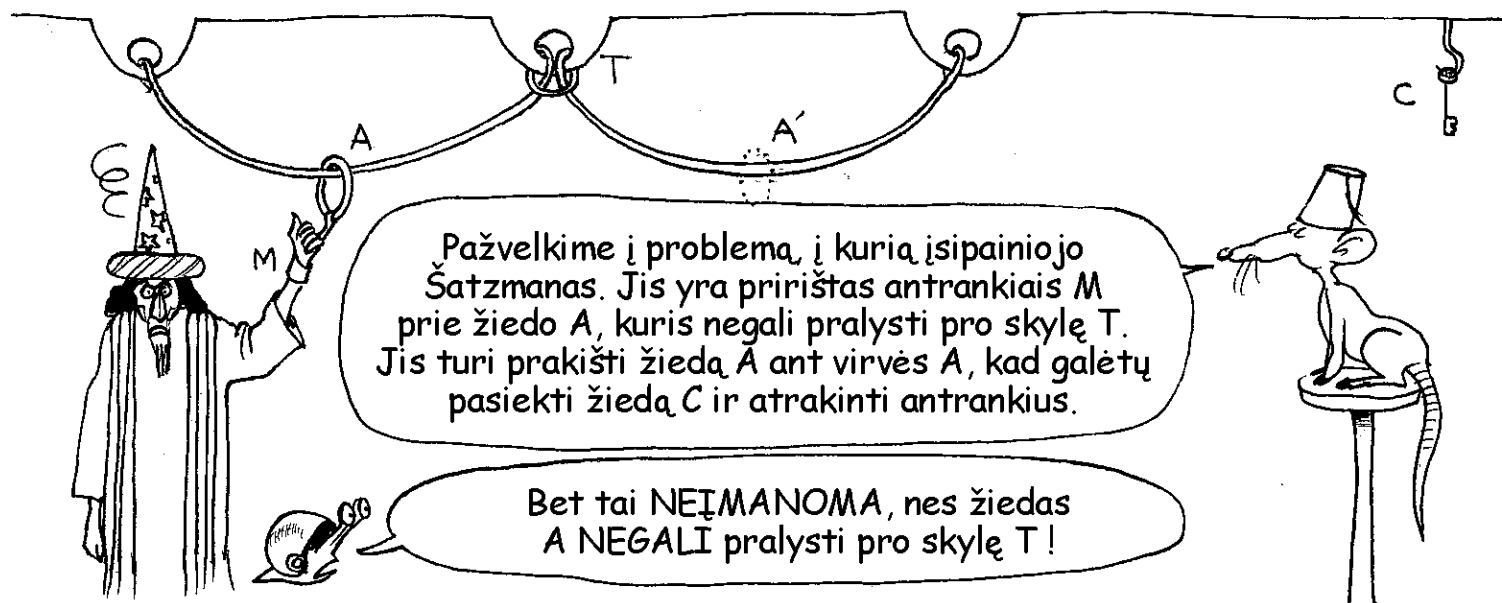
Bet ... Aš nieko
negirdžiu !?!!

Jūs turbūt
apkurto.

Aš paaiškinsiu jums,
kaip išsilaisvinti iš šios
sudėtingos padėties.

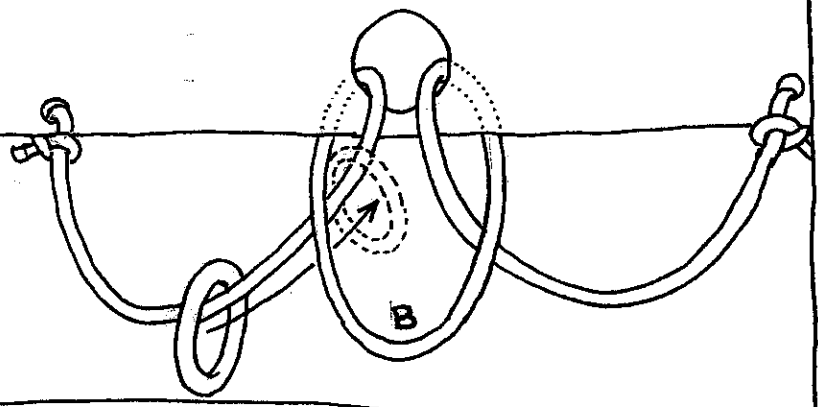
Taip... Taip...
Supratau..

Pažvelkime į problema, į kurią įsipainiojo
Šatzmanas. Jis yra pririštas antrankiais M
prie žiedo A, kuris negali pralysti pro skylę T.
Jis turi prakišti žiedą A ant virvės A, kad galėtų
pasiekti žiedą C ir atrakinti antrankius.

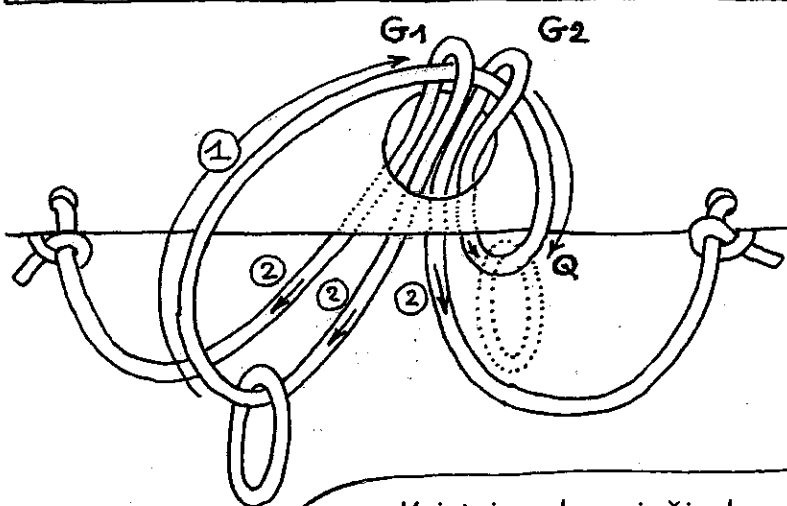
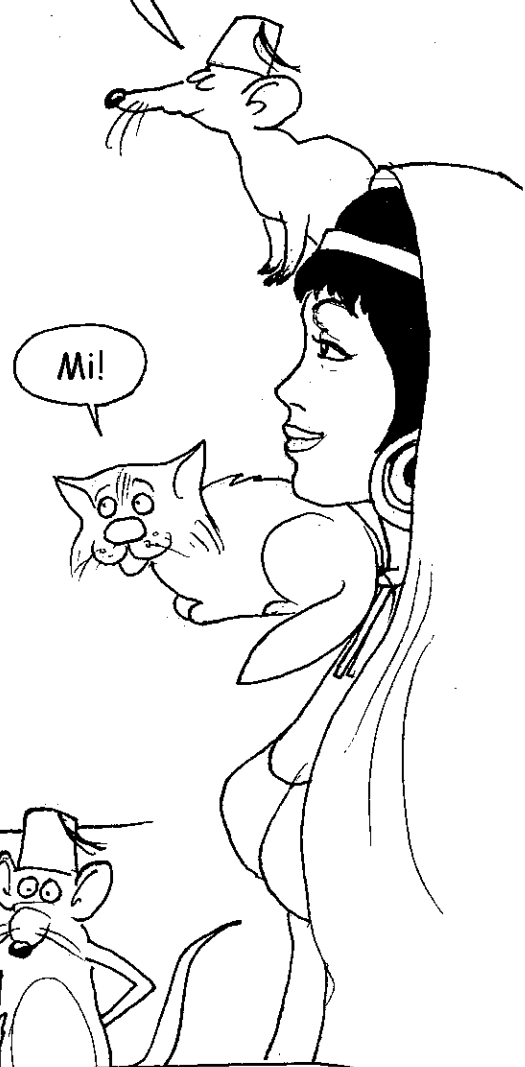
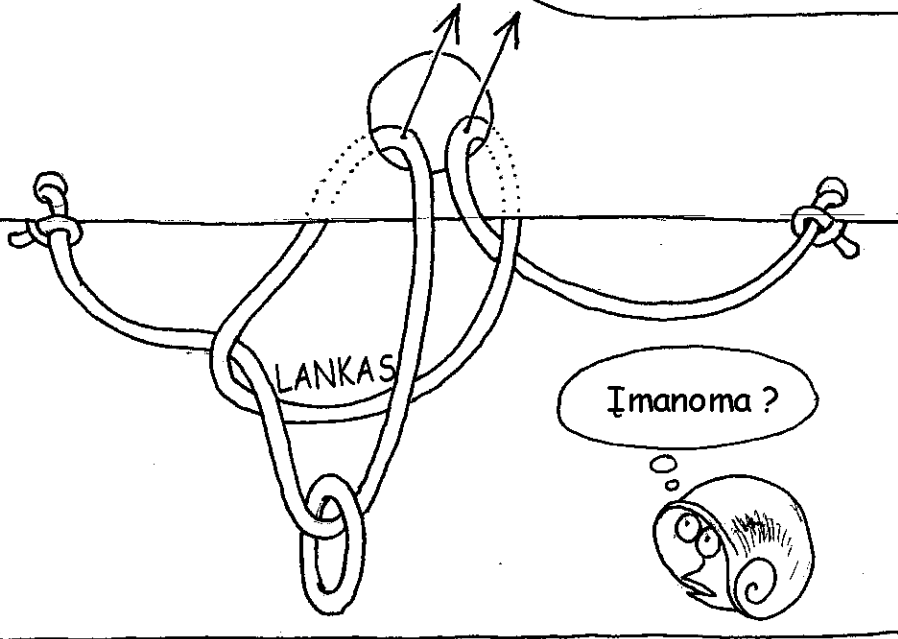
Bet tai NEĮMANOMA, nes žiedas
A NEGALI pralysti pro skylę T!

Pabandyk tai padaryti su gabalu storo kardo, virve ir dideliu užuolaidos žiedu.

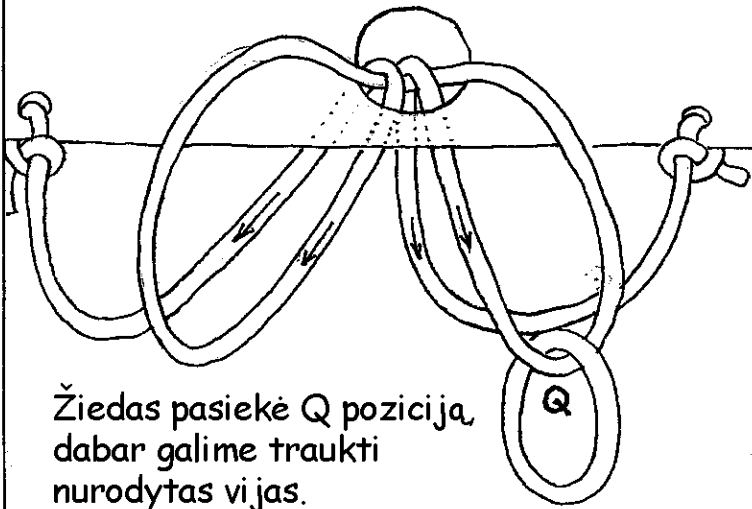

Viją B nukabink žemyn, kad žiedas galėtų pralysti taip, kaip pavaizduota.

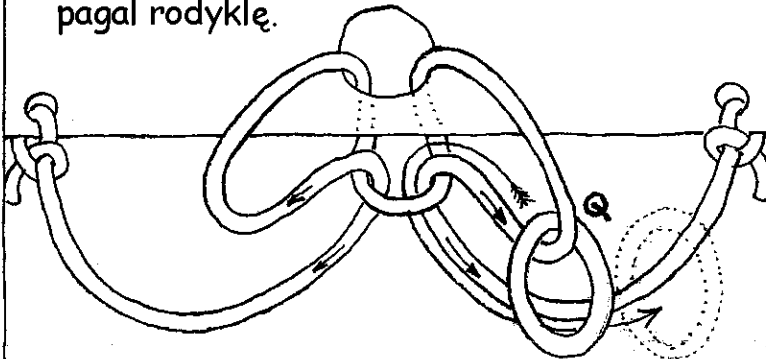
Pavadinsime tai "žiedo laukimo padėtimi". Dabar turi stipriai traukti vijas (pagal rodykles), kad lankas A galėtų pralysti pro skylę.

Kai tai padarysi, žiedas galės judėti virvėmis G1 ir G2 ir pasiekti poziciją Q. Tuomet tau tereikės patraukti nurodytas vijas, kad G1 ir G2 atsidurtų kitoje skylės pusėje.

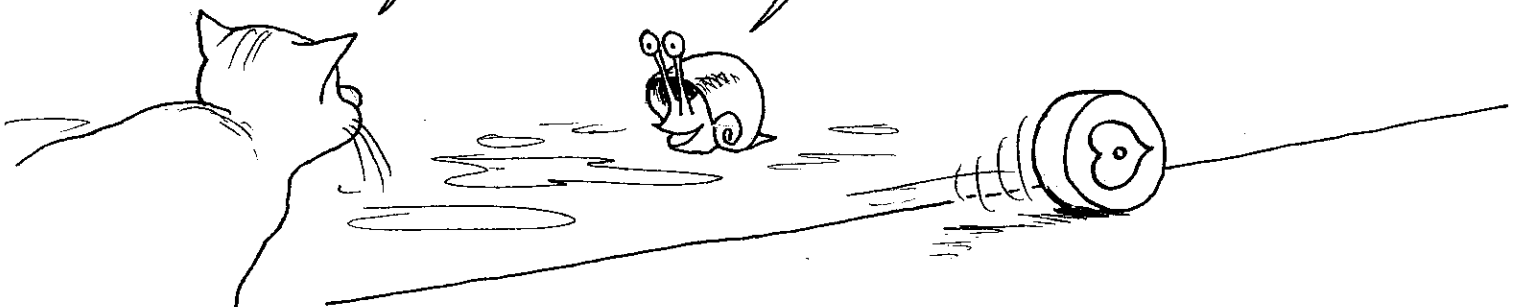

Na štai, žiedas gali lengvai judėti keliu pagal rodyklę.

Ar girdėjai geriausią istorijos dalį? Šatzmanas nuėjo pas magą dėl savo klausos problemų.

Girdėjau, sultonas sapnavo dėžę, kuri judėjo pati savaime, be virvės, be nieko. Atrodo, ji galėjo net lipti į kalną.

Tūkstantis ir viena mokslinė naktis

7

Sultonas sakė, kad matė dėžę, kuri gali judėti pati.

Turbūt klasta slypi dėžės išorėje...
Gal tai valas?

O gal magnetas ?

Visai ne. Ir taipogi nieko susijusio su elektra.
Sultonas sakė, kad visa paslaptis slypėjo
dėžės VIDUJE.

Supratau! Dėžė buvo varoma cheminių reakcijų!

Ir ne tai. Sultonas minėjo, kad judėdama ši
dėžė nesukėlė nei vėjo, nei dulkių. Ji lipo į įkalnę.

Pažiūrėk į Anselmą! Jis visą savo laiką praleidžia kviesdamas Sofiją iš lempos ir klausinėdamas „taip ar ne“. Turbūt jam kyla daug mokslinių klausimų.

Aš manau, tai panašiau į įsimylėjimą.

Tuo tarpu Šatzmanas, turėdamas Anselmo duotą, visai ne magišką lempą, negalėjo suprasti, kodėl ji nekalba su juo.

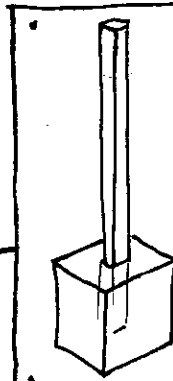
Bet... Kaip išpildyti sultono sapną?

Štai - paslapties raktas, energijos šaltinis.

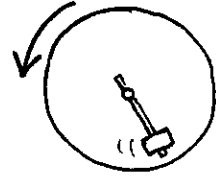
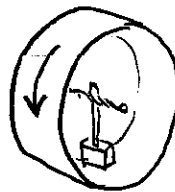
Bet tai paprasta gumelė !?!

Pirmiausia, dvejose dėžės pusėse padarome po skylę (*)

Tada pritvirtiname mažą, sunkų daiktą prie degtuko galo. Jis veiks kaip atsvaras (švinas būtų idealu).

Įstatome degtuką į gumelės vidurį, štai taip. Truputį ištempiamo dėžutės puses, kad degtukas atsidurtų centre (**).

Tada persukame dėžutę taip, kad gumelė susivytų.

Jei švelniai padėsi dėžutę, ji pradės riedėti.

Nuostabu!

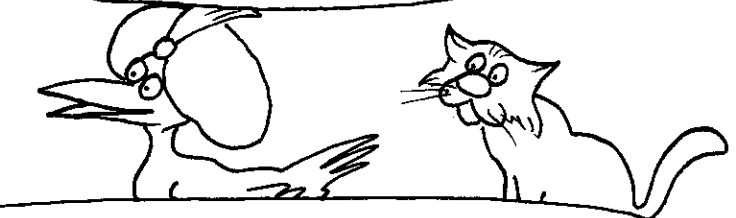
Dėžutė netgi gali riedėti į nedidelę įkalnę, kol galiausiai sustos.

Šis daiktas velniškas!

(*) Metalinė dėžutė nuo tablečių ar ledinukų.
(**) Gumelė turi būti plona ir lanksti!

Ne, Tiresijau, jis MECHANINIS.

Gerai, eime paaiškinsime
visa tai vargšui Šatzmanui,
kuris turbūt kiūto prie beviltiš
kos, nebylios lemos.

Ach, jis miega. Jis, turbūt, mastė.
Tai visą laiką jį nuvargina. Aš prisuksiu
dėžutę ir paremsiu šia lempa.

Dėl Alacho meilės,
dėžutė išlindo iš
stebuklingos lemos!

Ji juda pati savaime.
Tai CHAYTANO (*)
darbas!

Eime, pasimėgaukim siesta.
Praeis nemažai laiko, kol jis supras,
kaip tai veikia.

(*) Velnias rytų kultūroje.

Tūkstantis ir viena mokslinė naktis

8

Užsidirbau 5 bronzines monetas už idėjas duotas Šatzmanui.

Ką galiu nuveikti su jom?

Klausykit, pone.
Turite vieną monetą?
Jei norit, galite laimėti antra.

Ah, pinigų keitėjas...
Ką jis nori pasakyti?

Tu tik turi žaisti prieš mane.
Tu jaunas, tu greitas.
Tu tikrai laimėsi.

Nusipirkti naują turbaną?

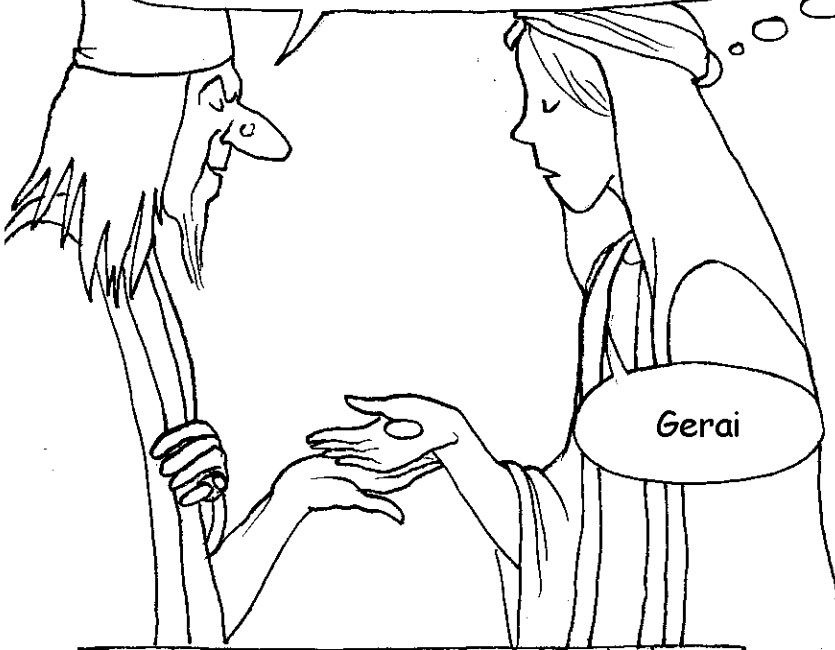
Turkiškų saldumynų?

Tai labai paprasta, klausykis :
paimk vieną monetą ir laikyk visiškai atviram delne, štai taip.

Dabar aš dedu ranką tiesiai po tavą, štai taip. Tu turi laikyti delną visiškai atvirą. Jei aš sugebėsiu paimti monetą greičiau, nei tu sugniauši delną, moneta bus mano, jei ne - tu gausi dar vieną.

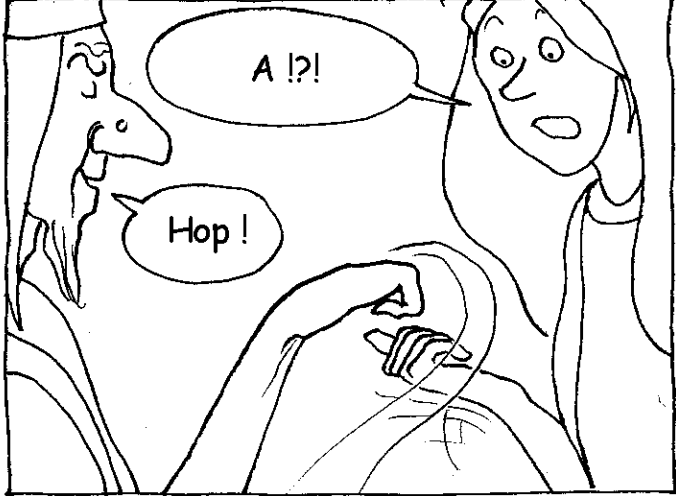
Jo ranka turi įveikti nemažą atstumą, kad pagriebtų monetą, tuo tarpu aš turiu tik sugniaušti pirštus. Tai kvailas žaidimas, turėčiau lengvai laimėti.

Gerai

Ar tu pasiruošęs? Aš kaupiuosi.

A!?!

Hop!

Tai štai. Nori žaisti dar kartą?

Taip.

Jis gavo jau tris mano monetas. Turiu perprasti tai. Greičiau, lempa.

ACH! ACH!

Mano nuomone, taip atsitinka todėl, kad senis ima iniciatyvą. Tavo ranka sujuda po tam tikro REAKCIJOS LAIKO. Tu turi pamatyti, kad jo ranka sujudėjo, ir tuomet duoti įsakymą judėti savajai. Tai užima LAIKO.

Tai paaiškinti truputį sudėtinga: tarp tavo akių, tavo smegenų ir tavo rankos yra nervai, kuriais keliauja NERVINIS IMPULSAS ribotu greičiu.

LAIKO !?!

Taigi jei aš būsiu tas, kuris ima monetą, aš laimėsiu! Einu susitikti su seniu.

Tu nori keistis? Gerai, aš sutinku. Pradėk!

Nespėjai. Tu skolingas man monetą.

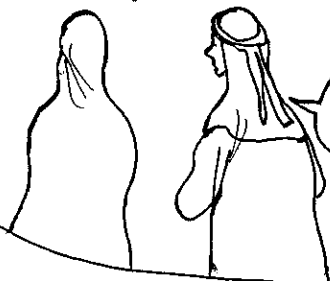
Dėl Chaytano (*), tavo pirštai kaip kabliai!

Sofija, aš nebesuprantu. Ar jis tikrai greitesnis už mane?

Ne, bet jis žino labai greitą būdą pagriebti monetą. Aš stebėjau jį.

(*) Velnias

Jis ne «paima» moneta,
o priverčia ją pašokti į orą
ir taip laimi brangaus laiko,
dešimtadalį sekundės.

Bet... Kaip!?!

Kai jo ranka atsiduria
virš tavosios, jis pirštais
stunteli tavo delną,
štai taip.

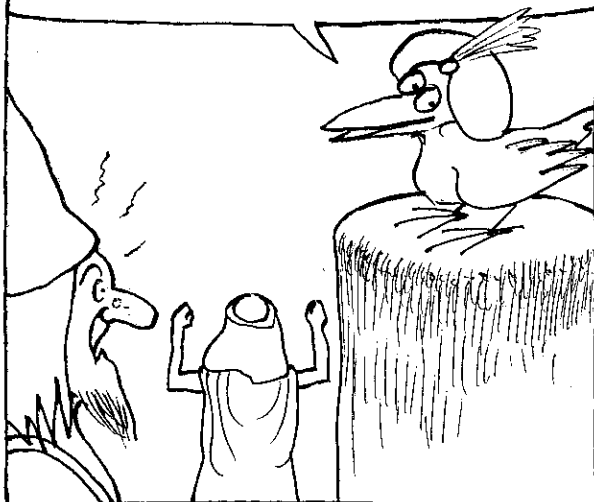

Taigi tavo ranka linksta žemyn,
o moneta lieka ore.

Tada jo delnas sugniaužia moneta,
o tavasis... orą,

Anselmas grįžo pas senąjį pinigų
keitėją, išlošė savo prarastas
monetas ir dar daug naujų.

Tūkstantis ir viena mokslinė naktis

9

Ji paėmė mano ranką ir padėjo ant rutuliuko sakydama : "vienas lygus dviems ". Aš jaučiau, kad ten buvo du stiklo rutuliukai.

Ten buvo du ?

Bet iš tiesų buvo tik vienas. Aš patikrinau. Paaiškink man šią paslaptį.

Bet !...

Šis sapnas varo mane iš proto. Išspręsk šį paradoksą. O jei ne, tu žinai, ką aš padarysiu.

Kodėl jis negali sapnuoti normalių sapnų, kaip visi kiti ?

Suraskite man Anselmą, greičiau !

Taip, valdove, aš žinau...

Rutuliukas, kuris yra vienas ir du tuo pat metu?!?

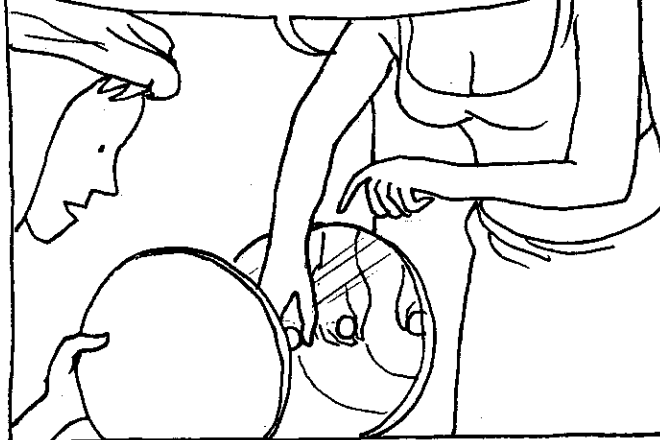
Pažiūrėkim : kai sultonas MATO rutuliuką, jis naudoja akis ir mato tik vieną, bet kai jis liečia, jis JAUČIA juos du. Tai yra dvi skirtingos reikšmės.

Galbūt yra ezoterinis simbolis, kuris mus išgelbėtų.

Ar tu sakai, kad tas pats objektas
gali būti suvokiamas skirtingai,
priklausomai nuo juslės, kuri veikia?
Aš nesuprantu.

Žinoma. Pažiūrėk,
jei laikysi rutuliuką tarp dviejų
veidrodžių, tu pamatysi
jų nesuskaičiuojamą kiekį.

Taip, bet tai paprastas
OPTINIS EFEKTAS.
LYTĖJIMAS netinka tokioms
iliuzijoms sukurti.

Taip manai ?

Tūkstantis ir viena mokslinė naktis

10

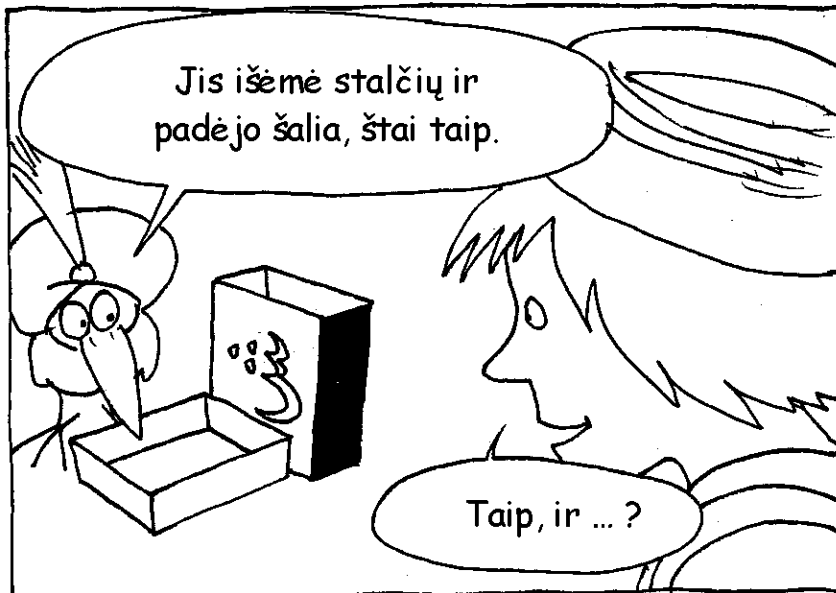

Jis kartik gavo pilną maišą aukso tiesiai iš sultono rankų. Jis padarė kažką, ko negalėjo įvykdyti joks karalystės vyras, net pats stipriausias, net pats sumaniausias.

Šatzmanas sakė, kad vyrukas turbūt bus sudaręs sandėrį su Chaytanu (*), kad galėtų įvykdyti tokį stebuklą. Jis sakė, vyrukas turi „Velnio ranką“.

(*) Velnias rytų kultūroje

(*) Maža degtukų dėžutė

Bet iš kur šis akivaizdziai
silpnas žmogus gauna tokios
stiprybės? Tai paslaptis.

Kaip ir tai,
kad jis turi pirštus
kaip moters.

Cha Cha Cha!!!

Išleisk mane iš lempos,
aš paaiškinsiu.

Gerai, Sofija, kur slypi gudrybė?

Na, iš tiesų, jos čia NĖRA!

Bet čia turi būti kažkas,
nes tu sugebi tai, o aš ne.

Raumenys veikia dėl
NERVINIO IMPULSO.
Dabar tu pastoviai siunti impulsą,
Jei dar taip tęsi, tavo ranka
pradės rūkti.

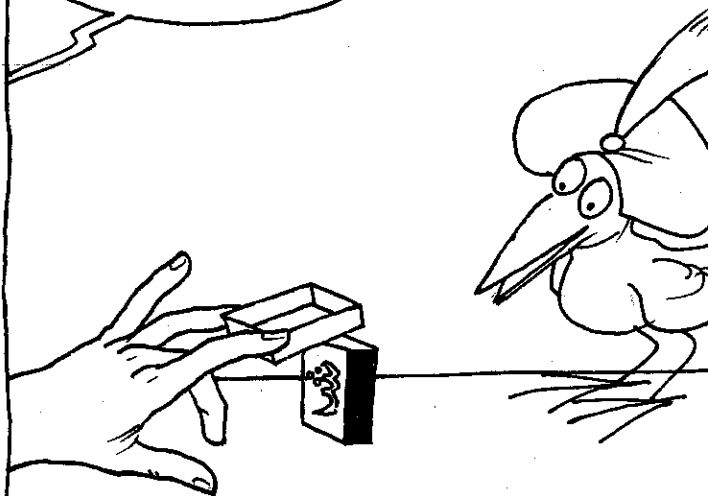

Tai PRAKTIKOS klausimas.

Kad tau pavyktų, turi išmokti
nukreipti nervinius impulsus teisingu
keliu ir koordinuoti jais savo
raumenų veiksmus.

Veiksmingai !

Tūkstantis ir viena mokslinė naktis

II

Sultonas ir vėl labai susinervinęs.
Jis susapnavo naują mokslinį sapną šiąnakt.

Iš kur tu žinai ?

Jis negalėjo nurimti visą naktį,
ir aš neišsimiegojau. Ryte jis
papasakojo man savo sapną.

Ir apie ką buvo jo sapnas ?

Aš nieko nesupratau.
Ji sakė, kad „žmogus gali pakelti save
su savo paties svoriu“. Bet aš tik viena
jo haremo moterų, ką aš žinau?

Kiekvienas pagal savo specialybę.
Sultono mokslinės fantazijos yra
Šatzmano reikalas.

O aš tik eunuchas.

Tu teisis, kiekvienas
pagal savo specialybę.
Tavo turkiški
saldumynai puikūs !

Ačiū !

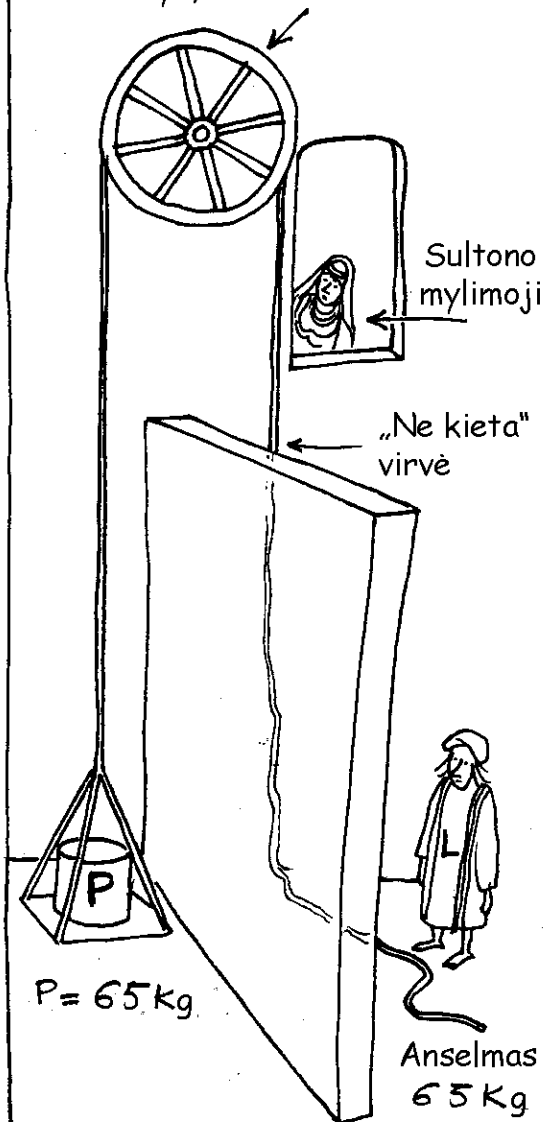
O didžiai gerbiamas sultone,
prašau atleisti man, bet aš daugiau nebegaliu.
Šis eksperimentas neįmanomas!

Sakau tau,
nes mačiau tai
savo sapne.

Orieto šviesa, Absurdistano
aukščiausiasis tai ne Mokslų akademijos narys,
kaip jums reikėtų, tai psichoanalitikas!
Aš norėčiau atsistatydinti.
Gavau Didžiojo tardytojo darbą
Fundamentalistano Mokslų akademijoje.

Mano plaukai pražilo ir pradėjo
garbanotis nuo visų tų problemų.
Man įgriso šie išvedžiojimai !...

Skridinys, nesukeliantis trinties

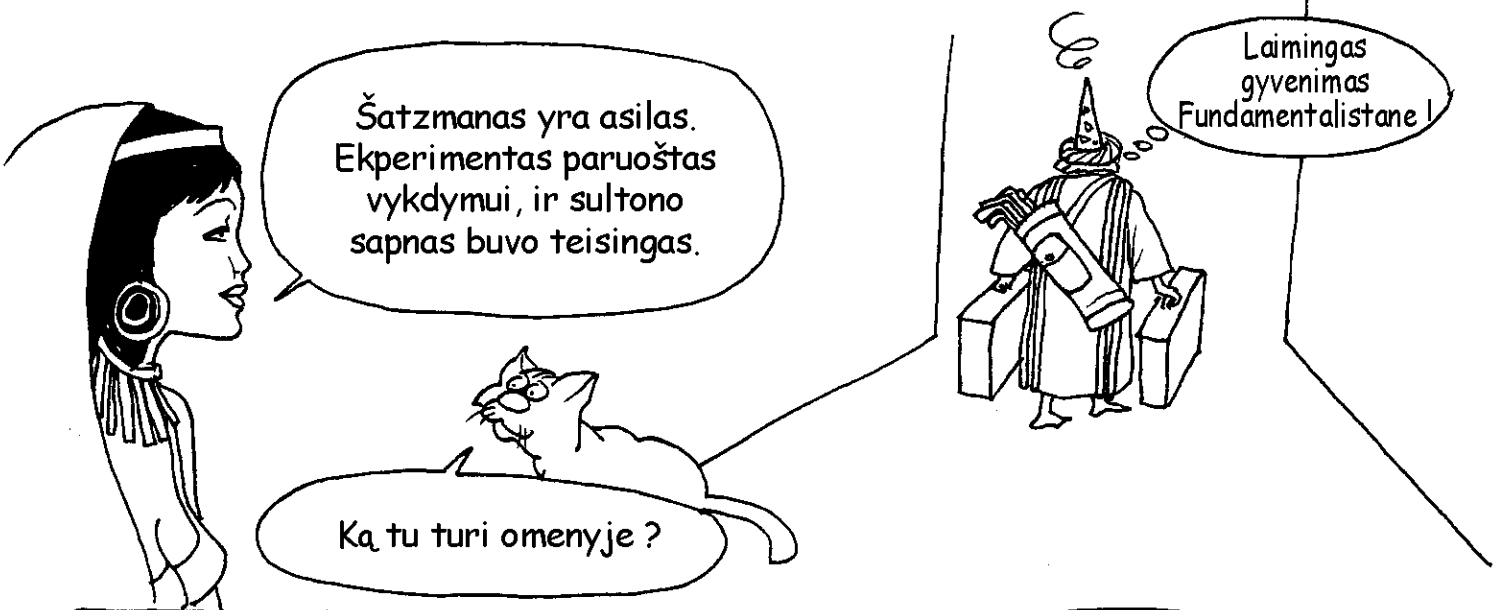
Ar gali Anselmas pabučiuoti
sultono mylimąją, lipdamas virvę?

Tai visiškai kvaila.

Jei $P > L$, tai Anselmas pakyla.

Jei $P < L$, tai pakyla svoriai. Bet jei $P = L$, nieko
neatsitiks! Aš tapsiu Fundamentalistano Fizikų
bendruomenės prezidentu, o čia - beprotnamis

Anselmas sveria 65kg. Atsvaras - tiek pat. Kai Anselmas traukia virvę, ir skridinys nesukelia jokios trinties, tada jėga yra perduodama svoriams ir... jam pačiam, pagal Veiksmo-Atoveiksmio principą. Jei jėga yra mažesnė arba lygi 65kg, NIEKO neatsitiks, nei atsvaras, nei Anselmas nepakils aukštyn. Bet jei jėga, kurią suteikia Anselmas, bus didesnė, abi pusės pakils, nes jie abu paklūsta TOKIAI PAT jėgai ir jie abu turi tą pačią MASĘ.

Tūkstantis ir viena mokslinė naktis

12

ABSURDISTANE artėjo naktis.

Bet mokslas, Anselmai, yra tarsi mirażas dykumoje.

Pažvelk į žvaigždes danguje. Per amžius žmonės tikėjo,
kad kuo šviesesnės žvaigždės, tuo jos arčiau, nors,
iš tiesų, šviesiausios yra jaunos žvaigždės,
intensyviai spinduliuojančios

Kokia
tu išsilavinusi,
Sofija!

Taip pat jie tikėjo,
kad žvaigždės yra tokiam pat
tolyje kaip ir planetos, taip sakant,
už „milijono mylių“. Jie susidarė
blogą kosmoso suvokimą,

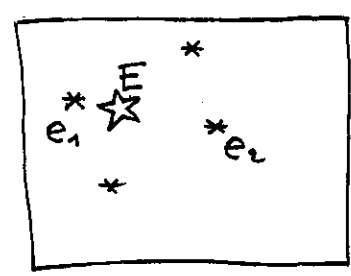
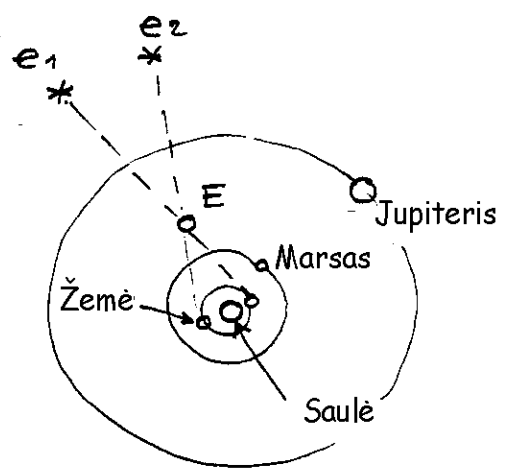
Taigi žmonės, kaip Šatzmanas, sakė,
kad žemė **NEGALI** judėti, nes jei taip
atsitiktų, atrimiausios žvaigždės turėtų
judėti ryšium su tolimesnėmis žvaigždėmis,
dėl paralakso efekto.

kurio dar labai ilgai tvirtai laikėsi.

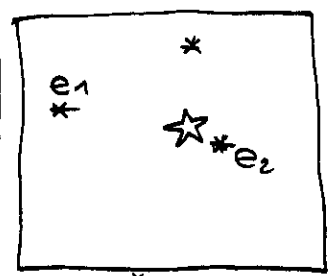
Danų astronomas, Tichas Brahė,
net parodė „pagal apskaičiavimus“,
kad žemės judėjimo idėja „negali
atremti tyrinėjimų, nes dangaus
skliautas yra... nekintantis“.

Tichas, kuris netekęs
dalies nosies per
dvikova, nešiojo
dirbtinę nosį,
pagamintą iš
sidabro.

Vasara

Žiema

Pagrindimas pagal paralakso fenomeną: E yra „artima žvaigždė“, o e_1 , e_2 - dvi tolimos žvaigždės. Jei žemė suktyši apie saulę, žvaigždė E turėtų matytis skirtingai „dangaus plane“ (žvaigždės e_1 ir e_2), priklausomai nuo sezono.

Būtent tai ir vyksta realybeje. Vargšas Tichas nepakankamai įvertino atstumą iki žvaigždžių. Jei saulės sistema būtų dinaro dydžio, artimiausia žvaigždė būtų miesto gale. Turėjome sulaukti devyniolikto amžiaus ir fotografijos išradimo, kol Beselis galėjo įrodyti fenomeną.

Kyla dykumos vėjas. Eime namo.

Oh, girdžiu sultoną ateinant. Greičiau, lekiu atgal į lempą!

Kur Šatzmano tarnas!?

Tai aš, Jūsų Puikybe.

